

og Tiden for disses Indgaaelse troer jeg ikke ret rammer mine Bemærkninger. Hvad Kaanene, som Amtsraadene gjøre, angaaer, ere jo baade Udvalget og Lovudkastet enige om, at dertil skal der have Ministeriets Samtykke. Der er altsaa Tale om de Kaan, de underordnede-Communer gjøre. Efter min Mening kan der nu vel indrømmes dem Myndighed til at optage løbende Kaan, om jeg saa maa sige, det vil sige Kaan, som afbetales i selve Aaret, men forsaavidt Kaanene derimod skulle være i længere Tid, mener jeg, at dertil maatte selvstændig kræves højere Sanction, nemlig af Amtsraadet. Men nu mener jeg, at Amtsraadene skulle kunne meddele Tilladelse til Kaan, der varede indtil 15 Aar. Naar Amtsraadene kunne meddele Tilladelse til at optage Kaan for 15 Aar, vilde en heel Deel Sager, som nu komme ind til Ministeriet, ikke komme ind; der er ikke Spørgsmaal om, og deri er jeg enig med den ærede Ordfører, at Communerne skulle have en Bemyndigelse til uden Tilladelse at optage Kaan, men kun om, at Amtsraadet skulde give Tilladelse forsaavidt Kaanene skulde være indtil 15 Aar, og forsaavidt Kaanets Varighed skulde overskride 15 Aar, skulde Sagen gaae ind til Ministeriet. Jeg troer, at alle de ærede Herrer, som have havt med Kaan til Communer at gjøre, vilde give mig Ret i, at hvis man ikke vilde give Amtsraadene denne Ret, vilde alle de Sager gaae ind til Ministeriet, og vi vilde dog ogsaa gjerne skaffe Ministeriet nogen Lettelse. Det ligger i Forholdenes Natur, at Sagernes Antal tiltager. Hvis man altsaa ikke skal have et bestandigt stigende Personale, maa man søge at decentralisere Noget, at overgive Noget til de communale Autoriteter. Den ærede Ordfører har været noget streng mod det, der er foreslaaet i Lovudkastet med Hensyn til de ligefrem lovbefalede Udgifter. Hvis den ærede Ordfører vil tage sit eget Forslag i Haanden og gjennemgaae det med mig, vil han see, at for det Første Udgiften ikke kan ansees for

mindre Landeveie", og det beroer jo paa Vedkommendes frie Beslutning, om de vilde foretage disse Arbejder i større eller mindre Omfang. b „Bidrag til Sogniecommunerens Vedvæsen" anseer jeg ikke for ligefrem lovbefalede Udgifter. Amtsraadet kan bidrage dertil eller ikke efter Omstændighederne. Med den ærede Ordførers Tilladelse skal jeg forbigaae c, d og e, fordi jeg ikke rigtig veed, hvilke Udgifter der med menes; f „Udgifter i Anledning af Amtsreiser" ere en ligefrem lovbefalede Udgift; g „Udgifter til Dyr læger" er en ligefrem lovbefalede Udgift; h „Delinqventomkostninger" ligeledes; i „Sagførersalairer" ligeledes; k „Udgifter til Forligsvæsenet" ligeledes; l „Salairer og Diæter til Læger eller Retssbetjente" ligeledes; m „Udgifter til Bevogtning og Forpleining af Afstindige" ligeledes; n, o og p „Udgifter i Anledning af smitsomme Sygdomme", „Apothekers Visitation" og „extraordinair Inquartering" ere ligeledes ligefrem lovbefalede; det beroer ikke paa Amtsraadets Beslutning, om de skulle være større eller mindre. Ligeledes lovbefalede ere q, saavel som r og s, derimod er ikke ligefrem lovbefalede. Det beroer paa Amtsraadets frie Beslutning, om de vilde give Mere eller Mindre hertil; u kan være blandedt, men kan heller ikke henses til de ligefrem lovbefalede Udgifter; v er heller ikke ligefrem lovbefalede. Det vil saaledes sees, at en stor Deel af disse Udgifter ere ligefrem lovbefalede men med Hensyn til en stor Deel andre er det aldeles klart, at Amtsraadet kan bestemme at give Mere eller Mindre; det beroer paa det selv. Der kan maaskee vin et Par enkelte Punkter være Tvivl, men gjennemgaae vi Listen, vil det sees, at det er overordentlig let at gjøre denne Adskillelse mellem, hvad der nu er en ligefrem lovbefalede Udgift, og hvad ikke. Hvad der ikke afhænger af Amtsraadets frie Beslutning, kan man ikke sætte Maximum for, da der ikke skal Tilladelse dertil.